

คำจารึก

๑ ปุณจะประรัง^(๑) ในลำดับนี้จะกล่าวด้วยสรรพคุณ นัยหนึ่งใหม่สืบต่อไป

อันว่าคุณแห่งผลมะตูมแก่นั้น รู้แกซึ่งเสมหะและลม รู้บำรุงสุขภาพทำให้บังเกิด กระทำให้อัคคินิผลจำเจริญขึ้น รู้แก้ให้อาหารในอุทรงวด ฯ

อันว่าคุณแห่งผลมะตูมสุกนั้น รู้แก้ลมอันเสียดในอุทร รู้แกซึ่งมูกเลือด บำรุงจตุกาลเตโช รู้กระทำให้อาหารงวด รู้แก้กระหายน้ำและอนุโลมตามวาโยธาตุ ฯ

อันว่าคุณแห่งผักโหมหินทั้ง ๒ นั้น ต้นรู้แก้ลมอันผูกเป็นก้อนเป็นลมให้เรอไป รู้แกเสมหะและดี ดอกรู้แก้โลหิต อภิญญาณให้ตั้งอยู่ รากรู้แก้ลมอันทพฤกษ์ให้แตก รู้แก้ริดสีดวงทวารและแกเสมหะ ฯ

อันว่าคุณแห่งรากจิงจ้อนั้น รู้แกซึ่งเสมหะ ลม ดี และรู้กระทำให้อาหารงวด รู้ประหารเสียซึ่งเตโชอันกล้าให้ถอยลง ฯ

อันว่าคุณแห่งรากตองแตงนั้น มีรสอันจืด รู้แก้โรคอันบังเกิดแต่แม่พยาธิ รู้แกซึ่งเสมหะและฟกบวม รู้ทำลายเสียซึ่ง อุจจาระอันกล้าให้ตก ฯ

อันว่าคุณแห่งทนต์นั้น รู้แก้โรคอันบังเกิดแต่ลมและเสมหะ รู้แก้โรคในกองประเมหะ ๒๐ ให้ถอย รู้ดับเตโชธาตุและ กระทำอุจจาระมิให้ผูกเข้าได้ ฯ

อันว่าคุณแห่งหัตถคุณไทยนั้น ต้นรู้แก้ลมภายในให้กระจาย ผลรู้แก้คุณอันกระทำด้วยผมให้ตกเสีย ดอกรู้แกเสมหะ ให้ตก รากรู้แก้โลหิตอันระคนด้วยบุพไฟให้ตก ใบรู้แกซึ่งลมอันเสียดแทงยอก ช้อรู้แกใช้อันผอมเหลืองและหืดไอ ฯ

อันว่าคุณแห่งหัตถคุณเทศนั้น ใบรู้แก้ลมอันผูกเป็นก้อนให้กระจาย ดอกรู้แกแม่พยาธิทั้งปวง ผลรู้ฆ่าเสียซึ่งพยาธิ อันบังเกิดแต่ไส้ด้วนไส้ลาม เปลือกรู้แก้โลหิตในลำคอและลำไส้ให้กระจาย กระพี้และกระตูกนั้น ๆ รู้แก้โลหิตในลำไส้ รากนั้นรู้แก้ ริดสีดวง ฯ

อันว่าคุณแห่งสลอดนั้น ใบรู้แก้ตะมอยและแก้ไส้ด้วนไส้ลาม ดอกรู้ฆ่าแม่พยาธิอันบังเกิดแต่กกลากและคชราด ผลรู้แก้ลมอันทพฤกษ์ดับเตโชมิให้จำเจริญ เปลือกแก้เสมหะอันค้างอยู่ในอกและลำคอ รากและใสนั้น รู้แก้โรคเรื้อน ดังอาจารย์กล่าวไว้ ฯ